

Să vezi și să nu crezi

Iarna pe uliță, șoferul român #rezistă bine de tot!

Iarna, când condițiile de trafic sunt dificile, aproape toți șoferii români pleacă mai devreme decât în mod normal ca să ajungă la destinație în timp util, arată sondajul „Te descurci iarna în trafic?”, la care au participat 6.688 de persoane. Circa 50% dintre șoferi fac asta de fiecare dată, iar cei mai mulți aleg să plece mai devreme cu 15 - 30 minute, atunci când vine vorba de deplasările în oraș. Pe de altă parte, șapte din zece șoferi au pierdut controlul mașinii pe gheață/ zăpadă cel puțin o dată, iar trei din zece nu au în mașină niciunul din elementele esențiale care i-ar putea ajuta în cazul în care rămân înzăpeziți. Întrebați care este, în opinia lor, cel mai periculos fenomen pe timp de iarnă (care crește cel mai mult riscul de a fi implicat într-un accident rutier - n.r.), 85% dintre respondenți au indicat poleiul, 6% - ceața, 3% - ninsoarea, alți 3% - ploaia torențială, în timp ce alți 3% au declarat că niciunul nu este periculos. Dintre cei care au pierdut controlul pe gheață, 62% au reușit să redreseze mașina fără niciun incident, în timp ce 4% au fost implicați într-un accident ușor (fără victime), iar aproape 1% au fost implicați într-un accident grav, cu victime. De asemenea, 34% au pierdut controlul mașinii pe porțiuni de



drum acoperite de apă, 32% reușind să redreseze mașina fără niciun incident. Cu toate acestea, șoferii români par să fie precauți atunci când circulă în condiții de iarnă. De exemplu, opt din zece măresc distanța față de mașina din față atunci când circulă pe carosabil acoperit de zăpadă sau gheață de fiecare dată, iar șapte din zece frânează mai devreme decât o fac de obicei. Dar iarna nu-i grea doar pentru șoferi. Potrivit aceluiași sondaj, patru din zece pietoni au alunecat, cel puțin o dată, pe gheață sau pe zăpadă și au

căzut pe carosabil. De asemenea, mulți dintre pietoni se declară conștienți cu privire la vizibilitatea scăzută cauzată de fular, glugă sau căciulă - 45% sunt de părere că aceste obiecte vestimentare le afectează destul de mult vizibilitatea atunci când se asigură la traversarea străzii. Studiul, aflat la a treia ediție, a fost realizat de Generali România și APPA (Asociația pentru Promovarea Asigurărilor).

Paul NĂȘĂUDEANU
paul.nasaudeanu@telegrafonline.ro

„Nu există manipulare a ROBOR!“

ROBOR-UL NU ARE NIMIC Nu există manipulare și nicio abatere a indicatorului de la nivelul real al pieței, a declarat marți, în Parlament, guvernatorul Băncii Naționale a României (BNR), Mugur Isărescu. Cotația se face dimineața, timp de jumătate de oră, iar ulterior se tranzacționează sub nivelul stabilit. Există sau nu interes ca băncile să facă un profit cât mai mare pe seama clienților? „Este strict interbancar. Se bat băncile și, cu mâna pe inimă, pe cuvântul meu și cu verificări de date, se bat până la o sutime de procent. Ajung la 3,5%, dar nu mai mult. Ideea că fac cartel... am văzut pe cineva pledând că se duce dobânda la 10%. Nu, la un maxim de 3,5%, dacă cineva se duce să se împrumute la 4%, e sunat imediat de Direcția de Supraveghere din BNR și întrebat ce face”, a explicat Isărescu. În opinia sa, confuzia în ceea ce privește ROBOR-ul apare de la faptul că se iau cifrele la o săptămână și se compară cu cele la trei, șase și 12 luni, iar distanțele sunt foarte mari. El a subliniat că piața în cauză este numai interbancară, iar ROBOR-ul are legătură cu creditul doar prin conexiunea care s-a făcut prin OUG 50 privind contractele de împrumut ale consumatorilor - „ROBOR sau dobânda la care fac băncile tranzacții este o înțelegere între ele. Înțelegere înseamnă cum vă duceți dumneavoastră la un magazin, cumpărați un produs, înțelegeți care este prețul produsului, îl acceptați, îl plătiți și bateți palma cu vânzătorul. Singura întrebare este următoarea. Există riscul ca ROBOR-ul, ca dobândă stabilită între bănci, să fie de tip cartel? Și noi spunem nu. Cu alte cuvinte, la întrebarea dacă a fost manipulat ROBOR-ul, răspunsul este nu. Categorie”.

CE-I DE FĂCUT Guvernatorul BNR a mai spus că este sceptic cu privire la găsirea unei soluții prin care s-ar putea ajunge la dobânzi mai mici în cadrul comisiei comune dintre BNR și Ministerul Finanțelor Publice - „Și noi vrem asta, dar trebuie să facem trei lucruri. Venim cu inflația în jos, să o aducem la nivelul unu, da, dar nu o aducem noi apăsând pe un buton. Puteți să reduceți deficitul de la 2,5 la 1%, că sunteți cu bugetul în față, da? Și reducem și deficitul extern. Păi pe asta extern chiar că nu puteți să-l faceți... sunt exporturi, importuri, sunt zeci de mii de agenți economici care lucrează. Nu se poate reduce dobânda dacă nu aducem cel puțin acești trei indicatori în jos”. (P.N.)

Editorial

Vitamina „D” de la Dragnea și „James Bond” la oficiul de șomaj

Unul dintre cele mai mediatizate bugete ale României prinde contur în forma sa finală, chiar în această săptămână. Dacă urmărești media și social media, nu poți să nu observi că tăierea din bugetele Serviciilor Secrete, prin amendamentele propuse de Liviu Dragnea, și redirectionarea banilor către prioritățile de la Ministerul Sănătății au încins spiritele. De ce?

S-ar putea să mă înșel, deși nu cred, dar este prima dată în istoria post decembristă, când bugetul SRI este rectificat negativ, prin amendament, în Parlamentul României.

Dacă ar fi să comparăm numărul de angajați ai SRI (Serviciul Român de Informații) cu cel al serviciilor similare din alte țări ale Uniunii Europene, ne aflăm pe teritoriul estimărilor și al speculațiilor, pentru că la noi, în buna tradiție a securismului consacrat de „Epoca de Aur”, informațiile sunt secrete.

Totuși, se pare că statul român întreține un uriaș aparat secret, deservit de incredibil de mulți angajați „secreți”, comparativ cu serviciile similare din cele mai puternice state ale Uniunii Europene. România plătește un personal „secret” mult mai mare decât al eficientului BND german (Bundesnachrichtendienst - Serviciul Federal de Siguranță) și mult mai mare decât al DST-ului francez (Direction de la Surveillance du Territoire - Direcția pentru Supravegherea Teritoriului). Și asta, în condițiile unui teritoriu și ale unui număr total de populație mult mai mici decât ceea ce au Germania și Franța.

Nici provocările cărora SRI trebuie să le facă față, mai ales în ceea ce privește operațiunile de contraterorism și documentare informativă asupra

potențialului terorist, individual ori colectiv, nu sunt comparabile cu cele din statele mai sus menționate, unde din cauza creuzetului social, religios ori imigraționist, pericolul este de zeci de ori mai mare. În aceste condiții, SRI-ul primește de la bugetul de stat, anual, una dintre cele mai mari alocări din Europa, dacă nu chiar cea mai mare!

Având în vedere argumentele comparative de mai sus și faptul că ultimul „terorist” prezentat presei era unu’ în papuci de plastic, supranumit „Teroristul cu butelie” din Timiș, nu poți să nu te întrebi unde se duc banii?!

Știu, răspunsul la întrebare e strict secret! E doar o întrebare fără răspuns pentru profani ca noi, pentru care SRI-ul, în lipsa de transparență specifică, și-a creat un cadru legal și operațional în care nu trebuie să dea socoteală ci doar să spună: Plătește-mă! Eventual, fără număr!

În acest context, în care noi, românii, punem mulți bani la dispoziția unui astfel de serviciu total netransparent, fără să obiectăm și cel mai adesea mulțumindu-ne cu justificări aduse în bătaie de joc în fața unei comisii parlamentare unde numai șeful SRI știe câți înregimentați are în rândul membrilor, deși e interzis de lege, nu trebuie să ne mirăm că prin protocoale secrete, acest acronim instituțional ascultă milioane de oameni ilegal, ori cu o spoială de legalitate, iar sintagma „siguranță națională” devine justificare pentru orice operațiune din „câmpul tactic din justiție”, inclusiv pentru condamnarea la ani grei de pușcărie a incozilor ori a celor care s-au gândit că pot strica simbioza între politic și servicii secrete, numită generic „stat paralel”.

Revenind la amendamentele lui Liviu Dragnea,

prin care acestei caste privilegiate i se subțiază bugetul, e puțin important dacă acei bani se duc la Sănătate, în programul de Vitamina D ori către alte priorități.

Gestul făcut de Liviu

Dragnea este cel care deranjează pentru că este în primul rând un semnal cât se poate de politic și democratic, un semnal că e cazul ca aceste instituții, recunoscute de contribuabili după acronime și mai puțin după denumiri, să se mai „retragă în cazarmă” și să mai subțieze rândurile angajaților, gras plătiți în raport cu ceilalți salariați la stat, și mai ales să își retragă falangele din justiție, presă o politică, adică tocmai acolo unde legea le interzice expres să se amestece, ceea ce au făcut, dealtfel, în ultimii 15 ani din plin și uneori aproape la vedere.

Știu, e complicat să te prezinți la Oficiul Județean pentru Ocuparea Forței de Muncă și să spui că ești în căutarea unei funcții, la un angajator care are nevoie de un spion (!?), ori să spui că ai fost tehnician la unitatea de „urechi, parabole și timpene” și cauți ceva conform calificării tale, dar există programe de recalificare și reconversie profesională, iar mall-urile apărute din abundență caută personal de securitate bine pregătit.

În concluzie, amendamentele lui Liviu Dragnea arată că se poate ca politicul să se opună Serviciilor Secrete, după cum se prea poate ca, din cauza Vitaminei lui Dragnea, să avem o mulțime de „Bond-zi” cu căderi de calciu, care vor căuta injecții contra leșinului la farmacia de la Cotroceni.



Ștefan Silviu
MOLNAR